

Večnost duhovnih sporočil preteklosti za prihodnost

Pogovor z dr. **Miro Omerzel Mirit** ob izidu prve knjige iz nje-
 ne knjižne serije *Kozmična telepatija ali modrost onkraj misli in
 slišnega zvoka preteklosti za prihodnost*

Mira Omerzel Mirit (roj. 1956) je doktorica etnomuzikoloških
 znanosti in univ. dipl. etnologinja, svobodna raziskovalka
 etnomuzikologinja, duhovna učiteljica, pisateljica in varuhinja
 staroslovenske in slovanske modrosti ter zvočnoenergijska te-
 rapevtka. Leta 2002 je ustanovila šolo za razvoj zavesti, razisko-
 vanje zvoka in zvočno samozdravljenje – katedro *Veduna*. Je
 ustanoviteljica treh ansamblov: *Trutamora Slovenica* (za arhiv-
 sko oživljanje slovenske ljudske glasbene dediščine), *Truta* (za
 arhivsko oživljanje slovenske in evropske glasbene dediščine
 preteklih dob) in *Vedun* (za staro in meditativno glasbo ter ka-
 nalizirani zdravilni zvok z glasbili in pesmimi ljudstev sveta).

Dandanes ponovno odkrivamo moči zvoka. Zvočnih tera-
 pevtov je vse več, toda tudi razkrivanje moči zvoka je vse
 mogočnejše, kajne?

V tem izjemnem času velikih sprememb in obujanj starodav-
 nih modrosti smo deležni tudi povsem novih darov. Tudi ne-
 običajnih in čudežnih. Mednje sodijo tudi **zvočna kirurgija**,
 t. i. **kozmične iniciacije** in ponovno se prebujajo starodavne

modrosti uglaševanja kot npr. tehnika **kozmične resonance**.
 Na t. i. **intenzivih** pa na temelju starodavnih znanj, ki so jih z
 zvokom ali brez njega poznale različne civilizacije – od davno
 pozabljenih mitov bajeslovne Lemurije in Atlantide, ki nosijo
 v sebi pomembna sporočila tudi za prihodnost, pa vse do da-
 našnjih kozmičnih kirurgov na Filipinih in v Braziliji, iščemo
 ključne blagostanja in sreče. Dandanes raziskano ob podpori so-
 delavcev glasbenikov ansambla **Vedun** na tečajih, predavanjih
 in koncertih vračam med ljudi. Zvok je pravi kirurški skalpel in
 šivanka. Lahko sestavlja ali razstavlja, zato bi ga veljalo uporab-
 ljati nadvse previdno. Lahko prodre tudi v fizično tkivo in ga
 očisti. Zvok iz dneva v dan dobiva na moči in pomembnosti.

Leta 1999 ste opustili znanost. Čemu? Kako razlagate
 zvočno tehnologijo?

Znanost mi je postala preprosto preozka in nezadostna, saj
 je njeno področje le vidno in slišno. Toda naša bivanjskost
 je mnogo pestrejša. Zvok je tehnologija prihodnosti, o kateri
 znanost še vedno noče nič slišati. Zvočno valovanje je izjemno
 kirurško orodje, ki operira na vseh ravneh resničnosti, zavesti,
 misli, čustev in fizičnega telesa, čeprav se običajno tega ne zave-
 damo. Zvok je prav vse. Če ga ne slišimo, to še ne pomeni, da ga
 ni. Zvok je tudi vsaka misel in beseda. Zato je prav, da vsakdo

spozna njegovo delovanje in ozavesti, kako lahko slišno in neslišno frekvenčno zvočno valovanje deluje na ljudi in okolje ter kako ga uporabiti sebi v prid in se izogniti njegovim rušilnim učinkom, če je to valovanje neharmonično ali razglašeno. Prav je, da spoznamo moč zvoka na vseh ravneh. Bivanjsko resničnost namreč sestavljajo različne ravni bivanja ali zavesti (ljudsko). Vse pretekle civilizacije so tisočletja prepoznavale vsaj 9 do 12 ravni zavedanja ali zavesti, zato je število 9 sveto število, ki simbolizira najvišje duhovno in glasbeno načelo.

Kaj je torej za vas zvok?

Zvok je komunikacijski sistem Univerzuma in življenja. Tudi pogovor med telesnimi celicami poteka kot ritmično zvočno valovanje. Iskanje sozvenenja, uglašnosti, ravnovesja ali resonance pa je bit bivanja. **Zvok je namreč vse:** tako slišno kot neslišno, vidno in nevidno, nesnovno in snovno, otipljivo in neotipljivo ... Zato je znanje o učinkovanju zvoka in zvočnih energijah temeljna modrost, ki jo že tisočletja ohranjajo in razvijajo različne kulture in civilizacije. V okviru **katedre Veduna** pa ponovno ozaveščamo in obujamo njegovo veličino. Tako s kanaliziranim zvokom nas **glasbenikov-medijev** ter z

dr. Mira Omerzel Mirit

zvočnimi kodami, ki jih podeljujem na tečajih in iniciacijah; nadalje pa tudi z zvočno barvitostjo starodavnih in skorajda že pozabljenih glasbil ljudstev sveta, na katera igramo. S tečajniki razkrivamo zakonitosti in smisel življenja ter vzroke morebitnih težav. Tako se ljudje lažje osvobajajo čustveno-miselne navlake in energijskih blokad, ki jih velja odstraniti, da bi bili srečnejši in bolj zdravi. Z nenavadnimi kanaliziranimi zvoki pa prebujamo tudi speče sposobnosti in talente prisotnih, pa tudi t. i. nemo znanje (ali vedno prisotne informacije o preteklosti, sedanjosti in prihodnosti) Univerzuma. Danes uporabljamo le visokofrekvenčni rentgenski zvok in ultrazvočne stroje. Vendar nikar ne mislimo, da ne učinkujejo na nas. Pa še kako. Celo več: visokofrekvenčno (gama) žarčenje je celo prodornejše kot slišni zvok in lahko v telesu sproži plaz dogajanj. Prav tako kot poslušanje glasbe! Zato bodimo pozorni, kakšnemu zvoku smo izpostavljeni.

Modri zatrjujejo, da se zdravilec pravzaprav rodi, da se je teh sposobnosti nemogoče priučiti.

Res je, naravne civilizacije poznajo dve vrsti zdravilcev: priučene in dedne ali tiste, ki se s to sposobnostjo že rodijo, skozi življenje pa izkustveno kalijo. Prvi so sicer najmanj cenjeni, druge pa spoštujejo vsi (pri nas je žal ravno obratno!). Tisti, ki so svoje sposobnosti dedovali, so pravzaprav telepati ali mediji za prenos Izvorne življenjske energije. Zmorejo pa tudi videti in izslišati, kaj se dogaja v ljudeh. In poznajo vzroke bolezni in težav. Za to ne potrebujejo šol. Takšnih je največ med tistimi, ki še živijo v skladu z naravo, Zemljo in Kozmosom. Najimennitnejši so zato npr. prav avstralski Aboridžini, ki še danes živijo brez osebne lastnine. Zato je njihova lastnina brezmejna – in vse.

Pri svojem poslanstvu uporabljate svoj glas in roke, npr. pri igri na stara glasbila, energijsko pretočnost zavesti ter pero. Redkokdo povezuje toliko talentov hkrati pri svojem delu.

Ni vedno lahko združevati toliko različnosti pri delu, čeprav različnosti prinašajo pestrost in mnogorazsežnost. Skakanje z enega načina zrenja na svet na drugega ali najprej nekaj ur pisanja, zatem zvočnega zdravljenja, pa muziciranja in komuniciranja z ljudmi in zvočna kirurgija ter kozmično-telepatično sprejemanje potrebnih informacij, skakanje iz umovanja v predanost in sprejemljivost trenutnega dogajanja ter v neslišni frekvenčni tok krepko razgiba dan. Sprva se mi je zdelo, da tovrstne spretnosti ne bom zmogla, da je vsega preveč. Kasneje sem se v tem izurila in sedaj mi je lažje skakati z enega opravila na drugega ali povezovati vse hkrati.

V svojem življenjskem delu ste iniciirali že več revolucij - prvo v umetnosti, ko ste prvi na Slovenskem pričeli koncertno obujati slovenska ljudska glasbila in pesmi, drugo v

znanosti, ko ste pričeli pisati o zvoku in kvantni fiziki v etnomuzikologiji, tretjo v duhovnosti, ko ste se pričeli poglobljati v slovansko in staroslovensko duhovno modrost, v bit zvoka, ter iskati skupne imenovalce vseh kultur in (v četrti revoluciji) kot prvi na Slovenskem izkusili življenje brez hrane. Katero revolucijo pa pravkar živite?

Za menoj je trdo delo, dolgo štiri desetletja. Ob tem seveda zavzeto razvijam svoje sposobnosti naprej – skupaj s tečajniki. Najprej sem morala vse sama izkusiti in preizkusiti, nato raziskati in tudi povsem dojeti. Sedaj pa se vračam v zdravljenje živih bitij (tudi živali in rastlin) s pomočjo umetnosti – glasbe in pisanja. V svet glasbenega svečeništva, kot bi rekli prednamci. Nekdaj so morali biti glasbeniki tudi modri svečeniki svojega naroda ali obratno: svečeniki so morali biti tudi odlični glasbeniki-zdravilci, svetovalci in razsodniki. Le modrim šamanom ljudje povsem zaupajo. Muziciranje v transu pa je pri tem nuja. Prav to počnemo v naši zvočni igri v ansamblu Vedun. Poleg tega pa že kar nekaj let pripovedujem in pišem pravljice z duhovnimi vsebinami – za vse z odprto otroško dušo. Sedaj pišem tudi duhovne zgodbe o živalih in rastlinah. Ter celo učim ljudi plesati naše stare slovenske in tuje plesne, a na svet obreden način

in z duhovnim poudarkom. Obrednost je namreč usmerjanje energije pozornosti. Z njo uresničujemo svoje želje in vizije.

Že je izšla prva knjiga iz vaše knjižne serije devetih knjig z naslovom KOZMIČNA TELEPATIJA ali modrost onkraj misli in slišnega zvoka preteklosti za prihodnost, kjer ste strnili svoja štiridesetletna znanstvena, umetniška in terapevtska izkustva.

Ko sem l. 2000 zavestno prestopila v način življenja brez hrane, sem se že čez 14 dni znašla visoko v Himalaji med tibetanskimi lamami in indijskimi jogiji – togdeni. Zatem sem se vsako leto podala med različne kulture, modrece, šamane in zdravitelce različnih ljudstev sveta. Ti so me seznanjali s svojo tisočletja varovano življenjsko modrostjo, ki sem jo popisala v tej knjižni seriji. Vsako knjigo sem zato namenila eni izmed teh pozabljenih tradicij, ki še ohranja pomembno znanje tudi za sodobni svet.

Prva knjiga, ki nosi naslov Življenje brez hrane in večnost duhovnih sporočil severnoameriških Indijancev, opisuje tudi vaše potovanje z dna ali nemoči in boleznimi do razkritja čudežnih spečih sposobnosti ter t. i. življenje brez hrane. Kaj prinašajo ta in druge knjige?

Med različnimi ljudstvi – Aboridžini, sibirskimi šamani, severnoameriški Indijanci, mehiškimi Maji, brazilskimi in filipinskimi kirurgi, indonezijskimi balijani, tibetanskimi lamami, hindujskimi ršiji in modreci, med katerimi sem bivala predvsem zadnjih deset let, ter med spomeniki evropske duhovne tradicije, sem spoznavala njihovo večno modrost in začel se je moj pravi življenjski poduk in mi odstrl tudi globlja razumevanja lastne slovanske in slovenske tradicije. Vse pretekle civilizacije so temeljile na isti modrosti. Če človek želi biti srečen in miren, se mora naučiti ljubeznivega odnosa do vseh živih bitij, do Zemlje in celo daljnega vesolja, zatrjujejo. Tako postane val brezmejnega Polja, življenja in izstopi iz razdvojene konfliktnosti. Ko sprejme vse življenjske oblike in vsa bitja (tudi živali in rastline ter nebesna telesa) kot sebi enakovredne in tudi zna ohranjati in živeti modrost harmonije, potem je vse mogoče. Zamejitve odpadejo. Želje se spontano uresničujejo. Zakonitosti življenja ali zakonitosti bivanja preteklosti za prihodnost podrobneje pojasnujem v vseh knjigah knjižne serije. Vsaka je o eni kulturi in na eno pomembno življenjsko temo. V njih razgaljam starodavno modrost uglasčevanja s srečo in obiljem. Treba pa je najprej spoštovati in ljubiti vsa živa bitja, Zemljo in celo nepredstavljivo vesolje in Vir življenja. Preverite, če to (že) zmorete!

Zakaj Slovani in Slovenci ne poznamo več svojega duhovnega izročila in čemu potrebujemo starodavno modrost? Ste varuhinja staro-slovenskih duhovnih modrosti in medkulturna povezovalka. Kakšno je vaše sporočilo?

Trutamora Slovenica in Vedun (od leve: Miri, Matic, Mojka)

Starodavna modrost nam lahko pomaga bolj kakovostno zaživeti ali celo preživeti. V knjigah poskušam razkriti mnogorazsežnostno zavest ali prezrte ravni bivanja ter mnogoplastnost zvoka, o čemer so govorili naši predniki, predvsem pa skupne imenovalce tisočletja starih znanj, ki so se pričela izgubljati v času, ko smo mi komaj pričeli šteti leta. Slovani smo to znanje izgubili med prvimi. Verjetno zaradi nasilnega pokristjanjevanja. Vso staro modrost, ki je krščanstvo ni razumelo in ji ni bilo kos, je označilo za pogansko oziroma krivoverno. Po krivici. Bitka se bije še danes. Slovanski bojevniki so prišli v knjige grških zgodovinarjev, ker so se tako zavzeto borili za svojo kozmično vero. Za vero, ki povezuje zemeljsko in kozmično v celovitost bivanja. V vsaki knjigi zato poskušam sodobniku približati pozabljeno starodavno modrost z naravo in Kozmosom usklajenih ljudstev, tako severnoameriških Indijancev, starih Majev, avstralskih Aboridžinov, indonezijskih Balijcev in Havajcev, brazilskih in filipinskih kirurgov, sibirskih modrijanov, pa starovedskih indoevropskih in budističnih modrecev, kot tudi staroegipčansko, starogrško, keltsko-ilirsko in venetsko učenost. Z namenom, da bi razumeli tudi lastno duhovno izročilo, slovansko in staroslovensko, ter nesmrtnost teh duhovnih sporočil prebudili v sebi. Vsaka knjiga in kultura razodevata pomembno življenjsko temo: moč zvoka, življenje in smrt, mnogorazsežnost zavesti, očiščevanje misli, čustev in fizičnega telesa, zvočno kirurgijo, kozmične iniciacije in obredna potovanja skozi labirint življenja, mojstrstvo uma, medsebojne odnose, zakonitosti bivanja, alkimijo duše, zvezdno magijo, mite in legende, zvočno prejo pravljic in pesmi ...

Duhovne modrosti različnih civilizacij torej povežete v edinstveno in celovito planetarno učenje.

Ta proces se pravkar odvija na Zemlji. Predvideli so ga že stari Maji, severnoameriški Hopiji, Filipinci, sibirski kami, hindujski ršiji in drugi. Recesije ni, je le čas temeljite inventure in pretresa vsega, kar ne velja in ni zadosti ljubeče. Pojem recesije je ustvaril človekov prestrašen um, ki želi zadržati staro, čeprav slabo in preseženo. Človeštvo sedaj zavzeto išče svojo bitnost. To so počeli tudi Pradavni. Z rušilnimi mislimi in čustvi onesnažujemo sebe in okolje in zato delujemo razglašeno in daleč stran od božanskega Vira ter se počutimo izgubljene. Vsi pa moramo prej ko slej najti svojo osrediščenost, se povezati na vseh frekvencah zavesti ter zaživeti hkratnost v snovnem in nesnovnem svetu. Vsako frekvenčno valovanje pa je zvok. Povezanost vseh frekvenc ali zvočnih barv nas osrečuje in zmora potešiti naše hrepenenje. Srčnost ima npr. določeno frekvenco ali svojstveno zvočno podobo, racionalna misel pa svojo. Toda skupek vseh barv sestavlja drevo življenja. Pravzaprav ne iščemo le zvoka ljubezni, ki predstavlja sicer ključ skozi portale večnosti, temveč mavrico: **mavrično sozvočje vsega z vsem**. Ko to zmoremo povsem doseči, vse travme in popačenja izginejo. Zvok pa postane blago-zvočno zrcalo ali odmev Izvorne Misli, Inteligence

Logosa. Prebujamo se nazaj v Prabitnost življenja.

Kot zdravilko-šamanko in duhovnega učitelja so vas prepoznali tudi modreci drugih kultur - tako Indijanci Hopi, indonezijski balijani, majevski in sibirski šamani, havajske ka-hune, tibetanski lame in indijski džotiš ršiji, brazilski in filipinski kirurgi ... Vaše pisanje pa so označili kot svete knjige prihodnosti. Kaj nam pravzaprav sporočajo?

Skorajda vse kulture so povezovale zvok – duhovno rast – Inteligenco življenja in duhovno modrost bivanja v nedeljivo celoto. Ne moremo govoriti o zvoku, ne da bi se dotaknili duše in zakonitosti bivanja. T. i. duhovni materializem je sicer tudi pri nas vse bolj na pohodu in je razcepil vse, kar se je le dalo. Celoto vidi le malokdo. Vsepovezanost je večini tuja. Mnogi tudi v duhovnosti iščejo predvsem sprostitve in zabave. Le malo pa je takih, ki so resnično zreli za »gledanje vase«, ozaveščanje in inventuro – kaj velja in kaj ne, kaj nas osrečuje ali kaj nas dela bolne. Prav tu je človeštvo napravilo velik korak nazaj. Naši davni predniki so bili mnogo pozornejši in vestnejši pri razgrajevanju motečih duhovnih vsebin kot so zamerljivost, ljubosumje, zataknjenost v utvare, osebno moč in popačene mišljenjske vzorce ... V nešteti obredih so naši planetarni predniki poskušali zavestno stopati po poti preobrazbe ali po stopnicah duhovne piramide. Čas je, da se tudi sodobniki premaknemo in dojame-mo, da duhovnost ni le poslušanje sladkih melodij in zvokov. Včasih je najbolj zdravilen zvok oster ali rezek kot nož.

Vaše knjige ste pisali v veliki meri telepatško, pa tudi v ansamblu Vedun muzicirate kot medij in kanalizirate potrebne zvočne vibracije za prisotne. Nam lahko poveste kaj več?

Življenje brez hrane, ki sem ga prvič spontano izkusila že leta 1994, mi je prečistilo telo, kolikor je to bilo mogoče. Najpomembnejši dar te čudežne preobrazbe pa je gotovo dar kozmične telepatije, ki se mi je razkrila zatem. Čudovita povezanost po osi zavesti skozi vse ravni resničnosti je blagoslov brez primere. Ni samo potovanje skozi čudežne svetove, kot bi rekli predniki in šamani, temveč je način komuniciranja z Univerzalno Inteligenco in nešteti neotipljivimi a obstoječimi svetovi. Je način sozvenenja z Izvorom, Bogom, če hočete, ki nato »razmišlja« in »deluje« skozme. Pa tudi skozi moja sodelavca glasbenika, sina Tineta in Mojko: vse kar pride, je brez vpletanja lastnega uma. Tako se vzpostavi kanal, skozi katerega se spušča trenutno potreben zdravilni zvok ter zvočna kirurgija, ki z visokofrekvenčnim valovanjem lahko odstranjuje tumorje, razgrajuje energijske blokade in travmatične občutke ali odtise v avričnem polju. To pa vodi v ravnovesje in zdravje. V enovito celostnost, ki celi rane ali uglašuje v celoto, kar celo omogoča obnavljanje manjkajočih ali poškodovanih tkiv. Zvočno medijstvo to zmora. Saj je vse – zvok! Tudi smrtno telo. Tovrstni čudeži se že dogajajo.

Ste jasnozaznavna kozmična telepatka, ki se hrani s kozmično življenjsko energijo in jo lahko kot medij tudi prenašate vsem tistim, ki jo potrebujejo za ravnovesje, zdravje in duhovno rast. Poteka sedaj vaše zdravljenje in muziciranje kako drugače?

Da, očiščeno telo razbremenjeno hrane, lahko kanalizira višje frekvence oziroma prodornejša energijska valovanja. Najpomembnejši ob tem pa je zame odkriti dar izslišanja, kaj se dogaja na Zemlji, v Kozmosu, v živih bitjih. Z jasnozaznavno sposobnostjo kozmične telepatije je mogoče slišati tudi neslišno, videti nevidno, delovati na blizu in v oddaljenosti (v naši galaksiji in tudi izven, o čemer je govoril tudi staroegipčanski modrec Hermes Trismegistos). Prostor in čas ne predstavljata nikakršnih ovir. Zaznati neotipljivo in prejemati sporočila in informacije iz ravni onkraj časa in prostora je postalo običajno. Vse jasneje čutim in prepoznavam tudi skrite vsebine zavesti in podzavesti, ki se jih človek morda niti ne zaveda ali pa jih (še) ne želi videti. Vendar odsvetujem poskuse življenja brez hrane dokler nisimo povsem pripravljeni in zreli za to. Sicer bo tak podvig le navadno stradanje – z vsemi težavami in poškodbami vred.

ČAROBNOST ZVOKA ONKRAJ MISLI

ali pogovor z ansamblom *Vedun*

Žal ljudje, ki (še) nimajo izkustev telepatske širjave zavesti, težko dojamajo in zato tudi težje sprejemajo telepatske uvide in pomoč ali muziciranje v transu. Takšne sposobnosti so v današnjem svetu namreč še vedno redke, predvsem pa so plod vztrajnega dela na sebi. Kako se to zrcali v vaši terapevtsko-glasbeni praksi?

Glasbeniki mojega prvega ansambla Trutamora Slovenica smo sprva kot ambasadorji slovenske glasbene kulture gostovali na vseh celinah. S slovenskimi ljudskimi pesmimi in glasbili, ki sem jih pred desetletji otela pozabi (moja zbirka pa danes šteje preko 200 glasbil, tako slovenskih kot iz različnih kultur sveta), je ansambel Trutamora Slovenica opravil pomembno delo pri ohranjanju slovenske glasbene in kulturne dediščine. To kulturno poslanstvo opravljam skupaj z **Mojko Žagar** – glasbenico, pedagoginjo, terapevtko nege glasu (prav tako prvo te vrste pri nas) – in sinom **Tinetom Omerzelom Terlepom**, sicer diplomiranim inženirjem strojništva in glasbenikom, ki je duhovni iskalec že od 10. leta starosti. Dvajset let torej. Kljub mladosti je dober medij za kanaliziranje zvočnih valovanj. Za nami je več kot 33 let vztrajnega raziskovanja ravni zvoka in zavesti. Brez dolgoletnih izkušenj ne gre. Vsi trije dandanes delujemo predvsem v ansamblu *Vedun* in muziciramo v **transcendentalnem stanju zavesti**. Na ta način posegamo na ravni onkraj fizičnega, kjer se sicer poraja vse obstoječe, tako duhovno kot materialno.

Posneli ste 13 vinilnih plošč in zgoščenk – 9 z zvočnimi rekonstrukcijami starih slovenskih ljudskih pesmi in glasbil; končno je izšla tudi zgoščenska z otroškimi ljudskimi pesmimi – slovenskimi in tujimi; 3 zgoščenske so z meditativno glasbo in kanaliziranim zdravilnim zvokom ter ljudskimi obrednimi pesmimi različnih kultur ob šamanskih glasbilih vsega sveta. Kaj bi si še želeli, sem vprašala Tineta.

Od vsega si najbolj želim, da bi spoznal ali (kanalizirano) dojel kar se da veliko pozabljenih ali izgubljenih načinov igranja ter načinov prepevanja, ki so jih nekdaj poznale starodavne glasbene prakse. Tako izjemne in imenitne so. Pa seveda tudi učinkovite. Sibirski šamani so mi npr. pred leti pokazali, kako peti na star grlen način alikvotni način. Vsak dan vadim, da ohranjam kondicijo za to naporno petje, in znova in znova odkrivam novo-stare načine in podrobnosti ter zmožnosti te brezmejnega zvočne zakladnice, ki krepi telo in razširja zavest: tako izvajalcem kot poslušalcem. V predšolskem obdobju sem poslušal predvsem glasbene posnetke različnih ljudstev in se tako seznanjal s povsem drugačnimi glasbenimi jeziki, kar mi dandanes zelo koristi, da lahko na koncertih laže prehajam iz ene zvočne tradicije v drugo.

Zgoščenske in koncerti ansambla *Vedun* so torej umetniško terapevtske stvaritve. Mirit, povejte nam o tem kaj več.

Glasbeniki smo torej mediji in terapevti hkrati. Še vedno nenehno zavzeto razvijamo svoje sposobnosti in v transcendentalnem stanju zavesti kanaliziramo zvok oziroma zvočne kvalitete Izvorne življenjske energije ali neslišni zdravilni zvok Univerzalnega Logosa ter tako v prostor in v sedanost ter med poslušalce vnašamo urejajoče zvočno valovanje, ki razširja zavest in zavedanje (do koder posameznik zmore ali dopusti), ureja ali uglašuje, kar omogoča (samo)zdravljenje in preobrazbo. Z različnimi šamanskimi glasbili ljudstev sveta, ki jih uporabljamo (na vsakem koncertu druge), je dogodek prodornejši, učinkovitejši in pestrejši. Tako za uho kot za oko.

Tu in tam pa vtkete v svoje muziciranje tudi čudovite svete pesmi, kajne?

Med kanalizirani zdravilni zvok zadnja leta vpletamo še svete (obredne) pesmi različnih kultur, pa seveda tudi slovenske, ki jih izvajamo tudi v pozabljenih glasovnih tehnikah, kot je na primer grleno in alikvotno petje, s katerimi še dodatno okrepiamo urejajoč namen tovrstnega muziciranja. Grleno petje se je na slovenskem podeželju žal izgubilo kmalu po drugi svetovni vojni. Z zvočnimi valovanji iz naših grl in izpod naših rok povezujemo kozmično (duhovno) in zemeljsko ali telesa in duše poslušalcev. Leta 2008 smo namreč združili oba ansambela (in torej tudi vse svoje sposobnosti) v enega samega – v ansambel **Vedun**, ki je dobil ime po staroslovanskem Božan-

stvu, ki je zdravilo z besedo in zvokom. Novo glasbeno prakso, muziciranje v transu, je zahtevala naša osebna duhovna rast.

Tine, menda ste vsi glasbeniki ansambla Vedun multiinstrumentalisti in na vaših koncertih uporabljate od 30 do 50 glasbil, vsak jih torej igra deset ali več.

Res je. Vsakič izbiramo med številnimi glasbili iz naše družinske zbirke, ki jo še vedno dopolnjujemo. Kadar so na odru vsa glasbila, jih je med 50 in 60. Nekatera so muzejske vrednosti in tudi zelo stara, druga so rekonstrukcije različnih izdelovalcev, nekatera pa smo izdelali tudi sami. Vsakih nekaj minut se na koncertu zvočna slika povsem spremeni: od enoglasja do večglasnega prepevanja, od enega samega glasbila do več hkrati, pa do večglasnega prepevanja ob spremljavi izbranih glasbil. Menjavanje glasbil in tudi načinov prepevanja zahteva veliko pozornost ter popolno medsebojno občutenje zvočne igre. No, včasih je temu pridan še komentar, ki ga Mirit kanalizira pred ali po koncertu, kar zahteva še dodatno čuječnost. Za kanaliziranje pa se je treba dodatno pripraviti in ustaviti umsko brbotanje, da lahko izslišimo, kakšen zvok se želi spustiti skozi nas.

Mojka, kako vaše igranje in zdravilni zvok sprejemajo v tujini?

Našo staro slovensko glasbo sprejemajo kot mehko slovan-
ske duše s poduhovljeno noto. Pravzaprav se tako domači kot tuji poslušalci vedno čudijo pestrosti glasbenega izraza naših slovanskih in staroslovenskih prednikov. Tako svojstven je, da mu nobena druga kultura, slovanska ali tuja, ni podobna. Celo vsaka slovenska pokrajina ima pravzaprav svoj zvočni jezik.

Mojka, vi razvijate nego glasu, kot pravite. Čemu to služi?

Na ure nege glasu prihajajo ljudje zelo različnih poklicev, starosti, ambicij, glasbenega predznanja, glasovnih sposobnosti ... Vsem pa je skupna želja najti bolj sproščen občutek pri izražanju svojega glasu – bodisi pri govorjenju ali pri petju. Nekateri želijo le »lepše« peti, mnogi pa se že tudi zavedajo zakrčenosti, ki jo povzročajo stresi in zavrtost, kar jim onemogoča, da bi glas svobodno poletel iz njihovih grl. Vedo, da tako ni mogoče polno in razkošno izraziti samega sebe. Ob različnih vajah sproščanja in razvijanja občutka, kako »na stežaj odpreti vrata vseh dvoran« oziroma kako naravno prepevati brez kakršne koli prisile ali razumskega usmerjanja ter umetnega oblikovanja in pačenja glasu, se pričinja človek postopoma zavedati, kako zelo je glas povezan z njegovimi čustvi in mislimi, stiskami ali radostjo .... Vse to lahko da glasu polet ali pa ga zadrigne. Z nego glasu človek vse bolj zaznava tudi dogajanja v sebi. Bolj ko uspemo sprostiti svoje telo in glasovom omogočati prosto pot na plano, lahkotnejše in bolj uravnovešeno je tudi naše počutje. Občutek *pôjem* se spremeni v osrečujočo misel *pôje se mi*.

Z glasom lahko prečesemo oziroma »pometemo« ali pa vsaj nekoliko zmehčamo tudi naše energijske blokade ter se uglašujemo sami s seboj. Prav zato menim, da je učenje naravnega petja tudi nadvse terapevtsko, saj človek z urjenjem oziroma odpiranjem lastnega glasu zdravi svoje celotno bitje.

Običajno glasbeniki po dobi razcveta poniknejo v pozabo. Vi pa še kar razvijate svoje sposobnosti in učinkovitost svojega zvočnega orodja. Mirit, kako to pojasnjujete?

V preteklosti smo svojemu muziciranju na vsakih 7 let dodali kaj novega in se tako še globlje spuščali v bit zvoka. Sicer pa so nekaj le modreci široke zavesti in pogosto šele po petdesetem letu starosti zmogli vse to. Tine je mlada izjema v najini družini, obe z Mojko pa štejeva čez 50 let. Vsak koncert je zato neponovljiv in svojevrsten obred in iniciacija hkrati, ki ponuja ob terapevtskih učinkih tudi umetniški užitek. Zato tovrstni koncerti ne smejo manjkati predvsem v času ekvinokcijev ali enakonočij in solsticijev ali sončnih obratov, ko smo deležni še močne kozmične energijske podpore. Z vselej drugačnimi zvoki in ritmi razvijamo poslušalce že vrsto let. Vsak koncert, pa tudi zvočna kirurgija, je vselej neponovljivo doživetje, pravijo. Še zlasti, ker muziciramo v transu. Tedaj se namreč skozi nas spuste kanalizirani zvoki, ritmi, harmonije in celo načini petja in igranja, ki jih poprej nismo poznali, in zrcalijo trenutnost in potrebe prisotnih. Ker noben trenutek ni ponovljiv, tudi naše zvočno medijstvo ali glasba ni.

Je bilo zvočno ustvarjanje v transu nekoč znano?

Da. Muziciranje v transcendentalnem stanju zavesti je bila nekaj spoštovana sposobnost in v preteklosti celo edina zares spoštovana glasbena praksa, ki se je do danes skorajda docela izgubila. Petje in igranje v transu izvajalce in poslušalce povezuje v celovito sobivanje z Zemljo in Kozmosom in vsemi življenjskimi razsežnostmi. Enovita vsepovezana zavest je pogoj. Glasbenik mora najprej doseči osredičenost po osi ali skozi vse ravni zavesti. Muziciranje v transu obenem razkriva tudi moč zvočnega orodja mnogodimenzionalnega zavedanja, ki ga poraja. Takšna je srž izjemnih tehnik in spoznanj naših davnih planetarnih prednikov. V kozmično-telepatskem zvočnem ustvarjanju glasbenik sam postane orodje Izvorne Inteligence, ki biva v vsaki naši celici, vzdržuje življenje in se želi izraziti na različne načine. Zato kanalizirani zvok tudi ni nikoli ponovljiv in je vselej unikaten. Sestavlja pa tudi razstavlja, kakor je pač potrebno. Harmoničen zdravi, razglašen nas dela nesrečne in bolne. Kozmično telepatske medijske sposobnosti pa frekvenčno ali neslišno zvočno in energijsko valovanje spreminjajo v slišen zvok, v melodične in ritmične vzorce.

Ste muzicirajoča znanstvenica, zdravilec-medij in duhovna učiteljica, ohranjevalka starodavne slovenske in slovanske

glasbene in duhovne modrosti ter povezovalka le-te z drugimi kulturami in tradicijami. Kako to zmorete in povežete v enovito zemeljsko duhovno učenje?

Za razvoj te spretnosti smo vsi trije glasbeniki potrebovali več desetletij urjenja in zavestne duhovne rasti. Pri oživljanju slovenske glasbene tradicije smo morali sicer dobro pomniti tudi melodične in harmonične linije ter seveda besedila pesmi, pri kanaliziranju pa »lovimo« **zvočne signale iz Kozmosa in Zemlje** in neslišni zvok Univerzalne Zavesti ali Kozmične Inteligence spreminjamo v ritem, melodijo, intervale in zvočno barvitost, v slišni zvok. Uteleša se v naših grlih ali zazveni izpod naših prstov, ki igrajo na redka stara in že skorajda pozabljena glasbila, ki so nekdanj služila šamanom zdravilcem predvsem za izvajanje zdravilnih zvokov. Um moramo tedaj utišati. Pošljemo ga na pašo, pravimo. Potrebujemo tišino uma. Če želimo po izvajanju zdravilnega medijskega zvoka nato zapeti še kako starodavno pesem ali obredni napev, moramo zopet vklopiti um in pomnjenje. In to hipoma. Prav to pa je najtežje in nam je sprva delalo veliko preglavic. Sedaj smo že dokaj rutinirani in komaj opazno prehajamo z ene ravni na drugo. Iz transa v običajno stanje zavesti in obratno. Iz umske dejavnosti pa v telepatsko.

Vedunovi terapevtski koncerti obujajo in izpričujejo torej nekdanjo pozabljeno in tisočletja staro «svečeniško» glasbeno rabo?

Prav gotovo. Pred tisočletji je moral biti vsak zdravilec, svečenik ali šaman tudi dober glasbenik oziroma zvočni terapevt ter duhovni učitelj obenem, moder svečenik svojega občestva. Nekdanji poglavarji plemen in ljudstev (kot npr. majevski, indonezijski, indijanski ...) so pred tisočletji mogli biti le duhovni modreci. Poleg tega pa je moral biti vsak zdravilec-šaman tudi sposoben potovati med vsemi ravnmi zavesti ali dimenzijami resničnosti ter vse dognano povezovati v enovito celostnost. Izvorna življenjska energija t. i. Kozmične Inteligence, ki je zakodirana v vsaki naši misli in celici, je Vir neslišnega in slišnega zvoka, pa tudi kozmično-zemeljskih zakonitosti miru, lepote in harmonije. Blagozvočnost je zrcalo in skladnost te celote. Glasbeniki smo torej po desetletjih urjenja sprejeli svojo odgovorno vlogo umetnikov-duhovnih učiteljev in zdravilcev hkrati. To vlogo razvijamo dalje in delimo starodavno modrost zdravilnega zvoka s poslušalci. Zavestno sprejemamo vlogo, kakršno so zmogli in živeli naši davni planetarni predniki.

Gotovo semkaj sodi tudi vaša naravnost čudežna zvočna kirurgija, kajne?

Tudi zvočno-energijska kirurgija, ki jo skozme kot medija ob pomoči ansambla Vedun na etrskih čustveno-miselnih telesih opravlja najprej neslišni zvok Univerzalnega Logosa, je Milost

in dar zavedanja brezmejne Kozmično-zemeljske Inteligence / Uma / Zavesti / Univerzuma v nas in izven nas. Zvoki, porojeni v transcendentalnem stanju zavesti glasbenikov-medijev-terapevtov, ki so plod odprtosti vseh ravnih resničnosti in bivanja, so prav zato tako izjemno kirurško orodje zvočne kirurgije, katere zvočni skalpel in šivanka sta vezje med svetovi in operirata na ravneh duha in vseh teles – snovnih in nesnovnih (etrskih). Zvok je pravzaprav vse obstoječe, zatrjuje tudi dandanašnja sodobna fizika oziroma kvantna mehanika. Najmanjši snovni delec so t. i. superstrunice, ki so-zvenijo z našimi mislimi, občutki, željami ... Ljudje v zvočni kirurgiji običajno najprej izkričijo in izjočejo svojo bolečino. Ker so vibracije zvočno-kirurškega orodja močnejše od energijskih odtisov čustveno-miselnih blokad v etrskem polju, se človek pravzaprav ne more upreti temu procesu razgrajevanja in očiščevanja. Ob tem se spontano giblje po občutku, poskakuje in tudi pleše ... Včasih burno, včasih vznese. Zatem prisotni občutijo veliko olajšanje. Jok se spremeni v smeh. »Cementne vreče« travm in stresov razpadajo. Izginjajo bule, celo rakave tvorbe, alergije, vročinska stanja, utrujenost, nemoč, popravljajo se telesna popačenja, vid, sluh ... Brezup se spreminja v zaupanje. Pogosto pa solze tečejo tudi zaradi ganjenosti, če se med zvočno kopeljo ali med tečaji in delavnicami, kjer tečajnike seznanjam in povežujem z zakonitostmi bivanja in višjimi ravnmi zavedanja, dotaknejo svoje duše oziroma najvišjih ravnih lastne zavesti. Sreče, ki sledi, ni moč popisati. Je neopisljiva. In ganljiv jok – smeh traja lahko ure, zatem sledi lahkotnost bivanja. Opazovala sem, kako svojo kozmično ali psihično kirurgijo izvajajo brazilski in filipinski kirurgi, ki svojo modrost in dedovane tehnike vlečejo iz praspomina (legendarne Lemurije). A zvočno kirurgijo sem morala razviti sama, saj je na planetu skoraj docela pozabljena.

Višjedimenzionalni slišni in neslišni zvok Izvorne življenjske energije, ki ga kanalizirate tudi skupaj z ansamblom Vedun, podpira torej človekovo iskanje ravnovesja, samozdravljenje ter duhovno rast, pa tudi prebujanje spečih sposobnosti, kar sem tudi sama izkusila.

Kot mediji z zvočno-energijsko meditativno kopeljo in zvočno kirurgijo pritegujemo v duha in telesa le tiste vibracije (vibracije pa so zvok), ki jih ljudje v danem trenutku potrebujejo. Dovajamo torej manjkajoče valovanje, ki je nujno za ravnovesje, radost in mir. »Ozvočujemo« pa tudi tiste frekvence, ki razgrajujejo energijske blokade nemirnih, stresnih in rušilnih čustev ter misli, ki ovirajo pretočnost življenjske energije skozi telesa. Vendar se ta prenos medijstva in medijskega ozvočevanja ne odvija po logiki ali umu nas glasbenikov, temveč se spuščajo skozi našo zavest in um po zakonitostih Univerzalnega Uma ali Logosa, po katerem utripa življenje na Zemlji. Tako preurejamo, kar je potrebno ta hip, pa tudi kar si ljudje želijo, si zaslužijo in zmorejo sprejeti. Transcendentalna zavest tako postane nosilka kirurškega orodja učinkovite in nekrvave zvočne

kirurgije, ki »operira« na vseh ravneh bitja in je izjemna pomoč v procesih preobrazbe na poti do sreče, harmonije in obilja.

Dandanes smo priče pravi modi in poplavi »zvočnih terapevtov«, ki se prav radi predstavljajo kot mediji, čeprav o tem ni v njihovem delovanju ne duha ne sluha. Kaj pravite na to?

Res je. Iz svojih grl ali glasbil v prostor večina privablja zgolj fizični zvok 3. dimenzije materialnega sveta, kot pravimo. Improvizacija in trenutni navdih pri igri tudi še nista medijski prenos neslišnega izvornega frekvenčnega valovanja v fizični svet ali v slišni zvok. To sta povsem različni kvaliteti zvoka! Medijsko kanalizirani zvok namreč tudi povsem drugače učinkuje kot improvizacija in ga ni mogoče niti primerjati z običajnim slišnim zvokom, ki ga ustvarja um običajne zavesti. Danes so ljudje takorekoč na vsakem koraku deležni ponudbe »zdravilnih« zvočnih kopeli, ob tem pa se tako kot terapevti, ki ne vedo, kaj počno, tudi poslušalci sploh ne zavedajo pasti in nevarnosti ponujenih zvočnih terapij. Če kopel ni povsem uglašena z nami, z našim osebnim zvenom, z našo »zvočno barvo«, potem bo tak zvok deloval na človeka razdiralno. Podobno kot napačno izbrano kemično zdravilo. Efekt bo defekt. Vendar učinkovanje zvočnih vibracij, tudi visokofrekvenčnih, kot je ultrazvok, pride za nami šele čez dan, dva ali več. Zato ne povežemo med seboj vzroka in posledic. In ne pripišemo slabosti zvočnemu delovanju. Ultrazvočni pregled lahko npr. pri nosečnicah sproži celo splav in druge neželene energijske učinke. Trenutno potekajo raziskave prav o tem.

Da bi človek postal učinkovit zvočni terapevt, zagotovo ne zadošča le nekaj delavnic na temo zvoka in tamkaj pridobljeni certifikat.

Človek s tovrstnimi (nekdaj bi rekli tudi šamanskimi) sposobnostmi se sicer rodi, ali pa jih preprosto nima. V sebi jih odkriva in razvija vse življenje. Ne moremo se priučiti energijsko-zvočnega zdravilstva ali medijstva. Ker preprosto je ali pa ga ni. Zvočno orodje postaja učinkovitejše z razvijanjem zavesti in torej z leti. Starejši in modrejši ko smo, več možnosti imamo za to sposobnost. Modri lahko sicer prenese na naslednike le nekaj potrebnih informacij in mu tako pomaga, da razume proces zdravljenja. Vendar tudi to še ni dovolj. Prisluškovanje vsem ravnem zvoka in resničnosti je sposobnost izjemno široke zavesti. Zvok ni le slišno valovanje ali ritmično utripanje, ampak se poraja najprej na neslišnih ravneh uma. Jogiji in lame vedo povedati, da je vsak zvok le odmev neslišnega zvoka, je t. i. šabd; Slovenci bi rekli, da je vsak zvok odmev ali joga šepetanja. Delovanje in zdravljenje z zvokom bi moralo biti zato nadvse odgovorno in oprezno, saj je zvok pravzaprav vse: tako materialno kot tudi nematerialno (duhovno).

O zdravilnih učinkih zvoka, pa tudi o nevarnostih, ki jih lahko prinaša izpostavljanje napačnemu zvoku, ki ni z nami v resonanci ali uglašen, vedno znova opozarjate na svojih predavanjih, delavnicah in celo koncertih. Povejte še nam kaj o tem.

Le človek široke prebujene zavesti ter prirojenih šamanskih, a ne zgolj priučenih sposobnosti, ki jih je v sebi nato prebujal skozi leta izkustev, celo desetletja (in življenja) duhovne rasti, bo zmožek kot medij kanalizirati t. i. zdravilni vódeni zvok, prvobitno (zvočno) življenjsko energijo. Znal bo resnično prenašati natanko tiste zvočne energije, ki jih v danem trenutku prisotni potrebujejo. Tibetanski mojstri zvoka so npr. zelo spoštovani in svoje znanje delijo le s tistimi, ki so temu kos. Ter ustrezno frekvenčno valovanje ali zvok za vsakogar posebej izračunajo. Nato mu dodelijo »zvočno terapijo«. Prav zavajajoče je zatrjevati ljudem, da bodo z obiskom nekajkratnih tečajev za zvočne terapevte tudi resnično dobri zdravitelji z zvokom. Žal se pri nas dogaja prav to. Pa tudi različni »zvočni stroji«, ki zvenijo po nareku tistega, ki upravlja z njimi in po svoji omejeni pameti (um je vselej ozek in zmotljiv), so lahko zelo škodljivi. Vselej je treba natančno vedeti, katero frekvenčno (zvočno) valovanje nekdo potrebuje. Sicer bo učinek razdiralen. Le dobri šamani-zdravilci živeči v z naravo usklajenih civilizacijah ali redki posamezniki to zares zmorejo – spontano ali telepatsko.

Kaj pa tisti »običajni« slišni zvok? Kako deluje?

Fizični zvok, ki je kreacija našega uma in izslišanja, je pravzaprav določeno frekvenčno vzorčno valovanje, ki je lahko primerno ali neprimerno, saj vsak posameznik vedno zahteva in potrebuje sebi lastno (in edinstveno) vibracijo. Medicina duha spoštuje človekovo raznolikost, uradna medicina pa žal še vedno ne dovolj. Za ravnovesje, krepitev telesne moči in zdravje vselej potrebujemo svoj neponovljivi zvok, ki se mora tudi na koncertih, skupnih druženjih in masažah dozirati nadvse previdno. Pravilno zvočno kreacijo sproži transcendentalna zavest terapevta. Ne stroj in ne um. Če je neke zvočne vibracije preveč ali je napačno izbrana, lahko človeka tudi uniči in ga popelje v kaos in bolezen. Še zlasti, če je razdiralnemu zvoku izpostavljen dlje časa. Preprosto ga razstavi ali razglasi, njegovo ravnovesje pa se poruši. Vsakdo pa vendar želi vselej vsrkati le tisto, kar ga lahko podpre in uravnovesi.

Zato verjetno tudi ni dovolj le vedeti, kako so glasbila, kot so na primer gongi in pojoče skledе, ki jih pri zvočnem terapevtskem delu uporabljamo, uglašeni?

Res je. Predvsem mora vsak terapevt sicer vedeti (oziroma si »pridobiti informacijo«), katera frekvenca deluje na posamezne organe, čakre, kaj jih uravnoveša, katera odpira srce ali zavest in katera razgrajuje potisnjeno bolečino ... Natanko pa mora

nadalje »prebrati«, koliko tovrstnega zvoka človek potrebuje za zdravljenje. To ve le pravi medij. Če temu ni tako, zvok lahko sproži bolezen. In namesto novega ravnovesja dosežemo le to, da zrušimo že tako težko vzdrževano skladje v sebi. Torej: ni vseeno, kaj poslušamo. To, kar nam ponujata radio in televizija, je preprosto katastrofa. Bolje ju je ne poslušati. Dandanašnja glasba je naravnost uničujoča.

T. i. (zvočni) kozmični telepati so v svetu še vedno redki. Mirit, ste verjetno ena redkih, če ne že edina pri nas. Delujete s t. i. sidhi sposobnostmi, med katere sodi tudi življenje brez hrane, kozmično telepatstvo s sposobnostjo jogijskega letenja in zmožnost opravljanja psihično-kozmične kirurgije ... Kako gre to skupaj?

Običajno modreci različnih tradicij razvijejo po eno izjemno lastnost. Po prehodu na življenje brez hrane sem jih v sebi nenadoma odkrila več. Pred tem sem prakticirala le jogijsko levitacijo ali letenje. Veselim pa se tudi še vseh prihajajočih, saj živimo v času naglih sprememb in čudežnih preobrazb, ko je mogoče naravnost skokovito presegati vse običajno in preseženo. Ker svojega telesa ne obremenjujem s hrano, mi zato ostaja vsaj polovica energije več; s hrano se ne zastrupljam, zato mi telesna čistost omogoča, da kanaliziram mnogo višja frekvenčna valovanja, kot bi jih sicer zmogla ob običajni hrani. Višje frekvence pa imajo prodornejšo moč. Preprosto so učinkovitejše ali bolj zdravilne.

V trajni povezavi z Inteligenco Univerzalnega Logosa, ki jo kot telepat zmorete izslišati, torej veste, katero frekvenco ali zvok posameznik ali občestvo v danem trenutku potrebuje, kakšno frekvenčno (zvočno) zdravljenje in kako dolgo naj traja? Kako je s tem pri drugih kulturah?

Skozi večrazsežnostno vsepovezavo zavest in um sprejemem potrebne informacije tudi o tem, kaj velja napraviti, da se bo mogoče rešiti vzrokov težav, ki odpirajo ljudem pot v boljše. Če bi o tem odločala zgolj s svojo razumsko izbiro zvokov na temelju ozkega priučenega znanja in torej duhovne nezrelosti, bi lahko žal tudi zgrešila pravi zvok ali pravo frekvenco, ki jo nekdo potrebuje. Vse tradicije poznajo vsaj tri stopnje (duhovne zrelosti) ali tri vrste zdraviteljev: to je fizične (priučene maserje, zeliščarje ...) ali terapevte, ki pomagajo na telesni ravni; zatem duhovne učitelje, ki se ubadajo s problemi uma in čustev; med najbolj sposobnimi, najučinkovitejšimi in najbolj cenjenimi pa so mediji telepati, ki vsakogar obravnavajo individualno (in ne v okviru statističnih normativov). Zavedanja o tovrstnih različnih terapevtskih ravneh je pri nas vse premalo, tako med uporabniki kot terapevti. In tudi med uporabniki tibetanskih skled in gongov. Pa tudi mešati ne gre različnih terapevtskih pristopov, saj se lahko učinkovanja medsebojno izničujejo. Prav tako kot tablete različnih kemičnih substanc in različnih delovanj.

Pridružujem se temu mnenju, saj sem vse to izkusila na svoji koži oziroma na vaših delavnicah in zvočnih kirurgijah ter koncertih. Vendar bi se moralo ljudi seznaniti s temi razlikami, kajne?

Ljudje si zagotovo zaslužijo informacije o različnih ravneh zvoka in tudi o različnih zdravilskih sposobnostih terapevtov. Zato je prav, da vselej vemo, s čim imamo opraviti. In rečemo bobu bob. Energija in zvok sta namreč široka pojma. In predvsem mnogodimenzionalna ali mnogorazsežnostna. Žal v zahodni kulturi poznamo ali priznavamo le eno zvrst zvočnega valovanja – slišni zvok. Subtilne azijske kulture pa poznajo vsaj pet zvočnih ravni in mnoge ravni zavesti. Zato je njihovo znanje in delovanje lahko učinkovitejše.

Kako naj vemo, po čem seči, ko pa povsod vladajo predvsem tržni prijemi in informacije niso verodostojne? Mojka, prosim Vas za pojasnilo.

Dobri marketinški prijemi različnih samoooklicanih zvočnih terapevtov žal še niso zagotovilo kakovosti. Res pa je, da ljudi dokaj hitro zapeljejo ponudbe z oznako mednarodno, nekakšni ponujeni certifikati, čeprav pri nas noben nima nikakršne teže in so uradno nepriznani, izdaja pa jih lahko tako ali tako očitno kdorkoli; enako velja za terapevtske nagrade. Tega je danes v svetu raznolike in raznovrstne duhovne ponudbe ali duhovnega materializma vse več. In to ne glede na to, kaj to v resnici pomeni. Ljudje namreč verjamejo predvsem visokozvenečim besedam marketinške ponudbe in menijo, da so tovrstne navedbe merilo ponujene kakovosti. O tem pa bi moralo v svetu energijsko-duhovnega zdravljenja govoriti predvsem delo in njegovi učinki ali rezultati in ne marketing ter nekakšna zvoneča imena ali celo vsiljena (uradna?) merila vrednotenja.

Verjetno je že čas, da se tudi v zahodni kulturi lotimo spoznavanja vseh zvočnih parametrov. Mirit, kaj menite?

Čas je gotovo zrel, da se vsi duhovni iskanci, tako učitelji, zvočni terapevti in prejemniki teh uslug, natančneje zavemo vseh fines našega početja in da smo dovolj odprti za dobronamerne pripombe drugih, predvsem pa tistih, ki morda izkušajo tudi druge ravni zavesti in zvoka. Čas je, da ljudem ponudimo tudi obujeno starodavno modrost v kar se da čisti in nepopačeni obliki. Čas je, da se zavemo tudi prodornosti vsakega zvoka, četudi ga poslušamo bolj mimogrede. Ter vsake misli in občutka. Žal je lahko zvok tudi smrtonosno orožje, kar vesta tudi obe velesili in razvijata raznovrstno zvočno orodje, ki je pravzaprav orožje. Zavejmo se vseh subtilnih ravni zvočnega valovanja, tudi neslišnega. Saj je zvok vse. Zvok je tudi energijsko valovanje, ki nas dela žive, čeprav tega valovanja ne slišimo. Nekateri pa le uspejo slišati in celo videti tudi zvočno valovanje nad ali pod slušnim poljem. Celotni predmet, ki ga primemo, je v bistvu

svojevtrsten frekvenčno-zvočni vzorec. Na subetrskih ravneh je vidno in otipljivo tudi svetloba zvoka ali zvok svetlobe. Kot pravijo stari Maji - čas je dozorel, da **se razsvetli tudi vse, kar je lažno ali ne velja, in da izkusimo Resnico bivanja in mnogorazsežnost zvočne resničnosti ter o njej tudi odprto spregovorimo**. Tako skupaj ustvarjamo novo zvočno ekologijo in nov svet. Vse do prihodnosti. Kot pravijo avstralski Aboridžini: vedi, da skupaj »pôjemo svet«.

Mirit, napisali ste devet knjig (serija Kozmična telepatija ali modrost onkraj misli in slišnega zvoka preteklosti za prihodnost) o duhovnih modrostih različnih kultur sveta. Kaj bi lahko rekli o sedanjih izzivih in o dogajanjih v svetu?

Svet se naglo spreminja. Na eni strani del človeštva spi in čepi v že davno prežvečenem in nezadostnem, drugi del pa se naglo razvija. Stari Maji so že pred tisočletji do dneva natančno izračunali, kako poteka človekova evolucija in približujemo se temeljnemu premiku v obdobju med letoma 2012 in 2025 (po sibirskih prerokbah). Mnogi napak razlagajo, da bo tedaj konec sveta, kar seveda ni res. Gre le za izjemne spremembe v evo-

luciji človeštva in v dojemanju sveta, zato razpada vse, kar ne velja. Človek pa se ponovno prebujata v kozmično-zemeljsko ali razsvetljeno zavest. Zato pravkar vse postavljamo na drugačne temelje. Dne 9. marca 2011 smo bili deležni novega kvantnega skoka zavesti in v tem letu bomo naravnost skakali iz ene spremembe v drugo. Privoščimo si opustitev vsega, kar nas ovira na poti do harmonije in zadovoljstva. V to nas sili tudi čas. Sicer pa – če preobrazba ne bo šla zlepa, bo šla pa zgrda, pravijo. Tudi z bolečinami in šoki. Tak je zakon življenja ali zakon preobrazbe. Tako to gre. Vendar ni treba, da je ta proces boleč. Lahko je tudi radosten in lahkoten. Ljudje ponovno naglo odkrivajo svoje speče sposobnosti in raznovrstne talente ter vse bolj občutijo in razumejo npr. tudi živali in se celo pogovarjajo z rastlinami. Izvorna vibracijska (zvočna) Inteligenca življenja pa vsem omogoča, da vse bolje vidimo tudi medsebojne odnose v drugačni luči. Recesije pravzaprav ni, je le krepka turbulenca, v kateri smo se znašli, saj smo se končno pričeli zavedati, da nam način življenja, kakršnega živimo, ne prinaša miru in sreče, pa tudi dostojanstva bivanja in so-bivanja ne! Centrifuga opravlja, kar mora.